

PARTILAP

DUE XXXIII. KOMMUNIKÁCIÓS ÉS MÉDIA SZAKTÁBOR
2013. JÚLIUS 18. CSÜTÖRTÖK · ZÁNKA | A komPRESSor LAPJA

ARCOK

SZEMTŐL SZEMBEN

TEREPSZEMLE

LÁTÁSTÓL PAKOLÁSIG

KONYHANYELV

MINDENNAPI KENYERÜNK

Fotó: Benke Annamária

Hogy üssön, keverjük a levest

Egy leendő médiatáborozó gúnyolódott, vajon mi csúnya történhet egy szépirodalmi táborban. Nos, előfordult előadás, amelyre azért nem tudtam beülni, mert kikészültem a kannás bortól, mely eleve oda volt készítve az előadóterem hűtőszekrényébe, és abban a vécében imbolyogtam, melyet aztán utódom telehányt.

Fotó: Botka Fanni

Ehhez képest a DUE tábora egyelőre annyira absztinens, hogy a jelenség már az amúgy a vendégek szendeségében érdekelt Kecskeméti Dávidot is feszélyezi. (Ő maga úgy fogalmazott, hogy csodálja és áldja a duelizmus konszolidált helyzetét, ám én tudom, hogy lelke mélyén csalódott.) Pedig állítólag a DJ-k és az újságírók füveznek a legtöbbet.

A bántó gondolat tehát, hogy mi folyik, illetve mi nem folyik ezen a dzsemborin. Szó se róla, a két Balázst is vigan elnézném az asztalon táncolva, valahogy mégis kíváncsibb vagyok, hogy a lányok és a pia milyen viszonyban vannak itt, a tájékozódó fiatalok szárnybontogatásakor.

Első és eddigi egyetlen bódultságom egy kolleginától átvett pohárnak köszönhető, vagyis paradox módon annak, hogy a társaim egyszerűen nem hajlandók inni. Hivalkodtam azzal, hogy a leglengőbbben öltözőkódó Dóriról már sikerült leva-

rázsolni a szoknyát – sajnos csak a strandon, így a művelet alkoholt sem igényelt, és énekelni nem mer, úgyhogy arról érdeklődtem, ahhoz mi kell, hogy olyat csináljon, amit meg-bán majd holnap. Ha jól értem, elcsábítható módosult tudatállapotban, azonban nem hisz az effajta kapcsolatok minőségében. Érdekes, én meg a tartós tejekében nem.

A vörös démont, Otit se láttam még bikavért szívni (ideális esetben mindketten részegek voltunk, és nem emlékszem), bár bevallása szerint kóstolt már helyi fröccsöt, és fog is jobb híján, szóval őt tessék meghívni alkalomadtán.

Meggyőződéses volt, hogy az iker, akik testi eltérésként egy anyajegyet tudnak felmutatni, egyforma ízléssel bírnak, és igazam lett. Szeretik a vodkát (!), viszont nem szeretik a szerelmet, azaz szeretnék, csak a szerelem nem tud áthatolni a szívükön képződött jégpáncélon. Hátha egy üveg Putyinka át tud.

A legnagyobb kihívások izgatnak legjobban, például, hogy a már külsejében nordikus típus, rideg Fannit felolvasztja-e a Finlandia anyyira, hogy pancsolni lehessen benne – vagy ehhez inkább keletre kell nyúlni, Oroszorszáig. A válasz az, hogy kevés szeszt fogyaszt komoly undorral, akárcsak a másik Fanni, aminek legalább az az előnye megvan, hogy még nem tudják, hol a határ. Akik tudják, húzzák meg kettejük túsarkai mögött!

Mindenesetre nehéz megtörni a jeget: noha a hatalom rendelkezésre áll, nem elegáns bevetni minden tömegpusztító eszközt. Gimis rajztanárom intett óva attól a vérferőzéstől, mely a két nagy p betűs, a pezsgő és a pálinka összezúrése, a pezsgő bármely más töménytől is távol tartandó. A magyarázatot egy magyar rapper pregnáns sora foglalja össze: „vodka, Red Bull, pezsgő kell, hogy mindenkit megszeress”. És kinek hiányzik, hogy kaptos leányaink mindenre kaphatók legyenek?!

Ja, hát nekünk.

Foray Nándor

Az Open Stég is lazulásra buzdít.

A nyitányom a naplemente, a zárószámom a hajnal

Nyáron az élet más. Az ember pörög, bulizik, keresi azokat a kalandokat, amelyekről azt érzi, még életben van és nem szippantotta be a szürke hétköznapok futószalagja. Generációként megoszlik az, hogy ki mit tekint kalandnak, sőt korosztályon belül is komoly felosztás van, hiszen sokan vagyunk sokfélék, és mások a határaink.

Amikor megérkezik a tavasz, már mindenki elhatározza, hogy a most következő nyár lesz

AZ a nyár. „Erre az időszakra fogok emlékezni vén taként/mamaként. Mindent megtehetek. Én vagyok a saját világom ura. Partí van, amikor csak lehet, és ha úgy akarom, hajnalban nem a saját ágyamban ébreddek. Minden nap szól a zene, enyém az összes csaj/pasi. Mert hát miért ne? Fiatal vagyok, megtehetem!”

Ne mondja senki, hogy ez így még soha senkinek nem jutott eszébe, mert valamilyen formában mindenkinek átfut az agyán, hogy: de jó lenne a „parti atomkanjának” vagy „fullos bulájának” lenni. Tudom, ez sokaknak csak a fejében létezik, és ott is csak a legmélyebb részeken, de ott van!

Van, hogy úgy kel életre a gondolat, hogy észre sem veszi az alany, hiszen elásta mélyre magában az „én vagyok az ás” című GONDOLATOT. Ám vannak olyanok is, akik hajtanak ezen „álom” megvalósítására.

Egy tipikus nyári éjszaka, amikor fölülkerekedik a vágy,

tombolnak a hormonok. Az alkohol folyik, az embereket szebbnek látod. Érzed, hogy élsz és nem vagy gyenge, a nyelved is úgy pörög, ahogy vág a penge. Feltűnik egy személy, a másik feled. Meg is szólítod, mert meg mered. Ez a történet közepe, még nincs végkifejlet. Ő is játszik, és az adrenalin szint is egyre magasabbnak látszik. Kérdezd magadban: why not?, hiszen lüktet az a bizonyos ér, el sem hinnéd, hogy mi jöhet még. Laza táncritmusra nyomod, lassan eléred a tetőpontod. Ve-

led van valaki, akit csak

futólag ismersz, de nem is ez számít, mert egy éjszakára bárkit elviselsz.

Gyorsan ér a hajnal, sétálsz az üres utcán. Füstöt fújsz az ég felé, visszanézel a múltba, és mosolyogsz.

Tisztában vagy azzal, mit tettél és hogyan... Jobban elmerülsz a gondolataidban, és rájössz néhány tényre. Ilyen lehet minden nyári este.

Lehet ilyen minden nyári este? Mi szabja meg azt, hogy meddig megyünk el? Több leszek vagy kevesebb, ha követem a sémám? Csak én lehetek a válaszadó, mert mindenben magamnak felelek meg. Még a DUE-táborban is.

Fotó: Erdélyi Mónika
Képünk illusztráció

Pap Andrea

Tábori tetkómustra. Neked van?

Fotó: Meier Orsolya

A figyelmes szemek már kiszúrhatták, hogy köztünk is vannak tetovált csajok és srácok. Megkérdeztünk tetkószívű és már mintát viselő táborlakókat is, akik nyíltan beszéltek benyomásaikról és tetkóik jelentéséről.

Anka (25): „Van, aki menőségből tetováltat, és van, aki azért, mert komolyan gondolja. Nekem rengeteg ötletem volt, de csak négyet valósítottam meg. Csínáltatsz egyet, és nem tudsz leállni. Van egy vonalkódos. Az emberek mindent megjelölnek, én inkább megjelöltem saját magam. Vonalkód-generáló programmal készült, a születési dátumomra vonatkozik. Azért a Tesco-ban nem próbáltam ki.”

Marci (16): „Ellene vagyok a „ribancrendszámnak” (női deréktetoválás – a szerk.) és a barátnő nevét ábrázoló tetoválásnak. Ha lesz, akkor valami egyedít választok.”

Sanya (27): „Nem akarom magam ötven év múlva te-

továltan látni a bőr öregedése miatt. Van sok ötletes minta, melyek akkor jók, ha van jelentésük.”

Viki (18): „Úgy ugorj, mint az Életben! – ezt tetováltattam az oldalamba a 18. születésnapomra. A múlt, a jelenre és a jövőre is vonatkozik. Kérdezik, hogy nem fogom megenni? Én visszakerdezek: az arcodat meg tudod unni?”

Nem árt, ha tisztában vagy a tetoválás veszélyeivel. Könnyű összeszedni valamilyen fertőzést, ha a körülmények és az eszközök nem sterilek. Allergiás reakció is képbe kerülhet a festékekkel való érintkezés során. Mindig legyünk körültekintőek, és válasszunk mintát felelősségteljesen, szalont pedig körültekintően – a többinek már csak a tested szab határt.

Nagy Norbert

Nézd meg színesben!

„Ááá, nem, maximum csak egy sört”

Tegnap a zánkai strandon borzoltuk a kedélyeket pimasz és sikamlós kérdéseinkkel. Ezt a jó szokásunkat azóta sem adtuk fel, visszatértünk a Balaton partján lebzselő, mit sem sejtő turistákhoz, és tovább bombáztuk őket. A kérdéseknél csak a válaszok voltak meglepőbbek. Az újságban közölt cikkben csak egy témát járunk körül részletesen, méghozzá az alkohol és a fogadalmak problematikáját. Szó jórakozást!

Sok ember életében eljön az a pillanat, amikor egy átbuzított éjszaka után, a másnappal küzdve kijelenti: „Soha többet nem iszom.” Ezek a kijelentések rendszerint hamar érvényüket veszítik, de az italok fanyar utóízei mindig visszaemlékeztetnek minket az aznap esti filingre. Általában szeretjük megünnepelni a jelentősebb eseményeket az életünkben, de néha a party túl durvára sikerül. Így járt **Viki (19)** is, aki pár barátjával együtt lement a helyi kocsmába arra koccintani, hogy bekerültek a gimibe. A reggelt se kellett megvárni, mert már éjjel egykor a matrészeg társaság egyhangúan kiáltotta, hogy alkoholt többé nem akar látni.

Dorkának (20) fesztiválozás közben került elő ez a gondolat, amikor a pálinkautcán való sétálása közben végigterítette azt rókaprémmel. Nem csak a fiataloknak áll a zászló az ivás területén. **György (59)** egy vállalati bulin körülbelül tizenöt évvel ezelőtt karmolt be istenesen. Akkor mondta azt, hogy stop. (Nekünk egy korsó sörrel a kezében nyilatkozott – a szerk.)

Egy barátnő hatására is eljuthatunk erre az állápontra, akárcsak **Ricsi (19)**. Elhatározta, hogy soha egy kortyot se, ez igen nagy áldozat egy numera miatt, kellőképpen becsüendő. A sors fintora, hogy nem sokkal később együtt rúgtak be, „mint az alban számr”. Sajnos kedvenc ételünktől is elveheti a

kedvünket az alkohol, így járt **Zoltán (30)** is, aki egy pizzaparty után bánta meg a tequila-ivást. A végére hagytuk a legszaftosabbat, amelyhez semmit sem kell hozzáfűzni, így kerek és egész. A sztorit **Korától (16)** hallottuk: „Amikor annyira részegek voltunk, hogy felébredés után, a lábunknál ott hevert egy hatalmas nagy sajt, és nem tudtuk, hogy az miért van ott. Elmentünk kideríteni, hogy mi van abban a kocsmában, ahol ittunk. Volt ott egy ismerősünk, akiről tudni kell azt, hogy nála sosincs pénz, és mindig kell venni piát. (Az úgynevezett cápa, mindenki ismer egy ilyet, nem fizet, csak lerabolja mások tulajdonát – a szerk.) Vettünk neki piát, de az volt a kikötés, hogy egy szál tangában kellett végigrohannia a főúton. Akkor, amikor megcsinálta, egy fiú fölhívta a lakására, hogy milyen cuki. És utánamentünk, kiderült, hogy ez a fiú laktózérzékeny, a szülei viszont sajtokat szoktak készíteni. És ő adta nekünk a 3,5 kilós sajtot.”

Iványi Balázs, Terebessy Balázs

Fotó: Erdélyi Mónika

Még több kérdés-felelet párost olvashattok az alábbi kódon.

A fröccstenger partján

Fotó: Bormemissza Péter

kocsmáros hölgy is felírja a nevem egy négyjegyű összeg mellé. Valamit kérdezett, de furcsa módon összefolynak a szavak, és nem vagyok biztos abban, hogy válaszoltam. *Zekait cs-sókolom!*

[15:00] Ma biztosan valamilyen érdekes asztronómiai esemény van, mert a Nap furcsán az egyik percben jobbra, a másikban balra ugrik. Bár lassan teljesen eltűnik az égről, szóval ezzel már nem lesz

[08:28] *Gyorsvonat indul nyolc óra huszonnyolc perckor Zánkára. A vágány mellett, kérem, vigyázzanak!* A reggeli gyors érkezése és a kedves hangú hölgy hadarása a hangosbemondóban. Ez az én ébresztőórám. Időm sok, teendőm kevés, jobb híján elindulok. Valamerre. Nem vonattal persze, hanem gyalog. Itt egyenesen, aztán kétszer balra, és már látszik is a dohos kocsmá hívogató táblája: hétfőn öt százalék kedvezmény minden rövidital árából. Már bent is vagyok, nekem nem kell kétszer mondanivaló! Üveg koccan a pohárhoz, átlátszó folyadék égeti a torkom. Még egy. És még egy. . .

[11:30] *...Szóval szerintem a tojás volt előbb, semmiképpen sem a tyúk. Aztán lett a bor. De előtte a szőlő. Meg a hegy. Minden előtt volt valami, mert az élet értelme nyilván az, hogy... ezt a bort ki hagyta itt?* És hol lehet az az itt?

[12:19] Nekem nagyon sok barátom van. Így hatták. . . na szóval, itt hagyták asszörüket. De nem ám sokat. Mindegyik csak egy keveset. Csak egy korcsocskát. . . vagyis kortyocskát dobozonként. És a doboz is: öt forint egy darab. Mehet a szatyorba!

[14:42] Már régóta sejtem, hogy én tulajdonképpen híres vagyok. A gumibotos kéruhasók is folyton az igazolványom kérik, és mit ad lsten, most ez a kedves

sokáig gondom. De az útépitők sem voltak alaposak. Én ilyen ferde sávelválasztót még sosem láttam. Pedig egyfolytában úton vagyok. A hírességek élete már csak ilyen. . .

[18:40] Úgy kapar a torkom. Jól esne egy fröccs. Ez a kapu nyitva van. Szóval bemegyek. Csak magabiztosan, ne látszódjon rajtam, hogy itt még nem jártam. Szatyor szorosabban a kézbe, fehér melegítő felsőt megigazítani, és indulás! Jó hely lehet, mert sokan vannak. D-U-E Szak-tá-bor. Mennyi kedves ember! És mind felém jön. Élükön ezzel az apró figurával. El akarnak kísérni a büfébe? Vagy felismertek, és azt akarják, hogy leüljek dedikálni? Én előbb inni akarok egy fröccsöt. És az apró ember hozzám szól: „Segíthetek?” Vajon miben szeretne segíteni? Testével fog védeni a rám rontó rajongók hadától? Ahogy elnézem, erre a feladatra nem a legalkalmasabb. Kedves uram, én csak a büféig szeretnék első körben eljutni, a többiről majd később beszélünk. Büffé. „Ne haragudjon, de ez egy zártkörű rendezvény, kérem, távozzon!” Zártkörű rendezvény, és én nem vagyok meghívva?

Tinka Tündi

Szuperbüfés akcióban

Fotó: Mészáros Virág

Azt már tudjuk, hogy Mayer Gyuri imádja a DUE-s lányokat. Fialat és jóképű srácnak tartják. Lerántjuk a leplet a Szuperbüfés csajozós titkairól. Most kivételesen nem a fröccsöt, hanem a szívét öntötte ki nekünk.

Hogy kezdted szerelmi pályafutásod?
Oviban nem volt még szerelmem. Általános iskola első-második osztályában ismertem egy lányt, akinek barna szeme és barna haja volt. Zsófinak hívták és vettem neki virágot, méghozzá fehér rózsát, de sajnos ő nem viszonzta az érzéseimet.

Továbbra is viszel virágot a lányoknak?

Nem, ma már csak anyukámnak. Az olyan ja... értitek. De ez persze a csajon is múlik... hogy mennyire romantikus.

Mikor volt az első kapcsolatod és milyen volt a lány?

Kilencedikben jöttem össze az első barátnőmmel, aki szép volt, de kicsit félreismertem. Nem bántam meg, de nem csinálnám újra. Azonban velem volt az első jó csók.

Na de kivel volt az első csók?

Nagyjából ötödikes lehettem, az iskolaudvaron történt a kertben.

Ma hova viszed a lányokat? Gondoljuk, az iskolaudvar már nem játszik mint randihelyszín..

Egy parkba. Bár nem tudom, ott is vannak csövesek, akik ordibálnak és üvegekkel dobálóznak... de a park. A moziban nem lehet beszélgetni. A színház se jöhet szóba. A park a legalkalmasabb.

Szerinted egy buliban lehet ismerkedni?

Minden lehetséges, de nem vagyok biztos benne, hogy komoly dolog is kialakulhatna belőle. Fontos, hogy először jobban megismerjek valakit, és utána jöjjenek össze vele. Nem lehet csak úgy belescapni a lecsóba!

Akkor milyen számokra az ideális randi menutrendje?

Piknikezés a parton. Naplemente. Csók. De mit teszel, ha a randi rémессé válik, és kiderül, hogy a csaj egy komplett örült? Elmegyek. Szia, busz, hello.

Milyen lányokat hagynál így faképnél?

Nem szeretem a beképzeltséget és a rámenősséget. A nagyképu lányoktól pedig egyenesen menekülök.

Mi az a tulajdonság, amely megfog egy csajban, és maradásra bír?

Legyen szerény és kedves. Semmi esetre se legyen flegma, mert azokat utálom.

Mit fogsz a barátaidnak mesélni a DUE-táborról?

Szép lányok vannak itt. Jó társaság. Az a baj, hogy nem tudok választani. Egyszer azonban meghívtam egy barna hajú csajt egy párizsi kockára...

Pethe Otilia, Schnéberger Fanni

Olvasd el a teljes interjút itt!

Neveljük pajzánkákat!

„Boci, boci tarka, se füle, se farka.” „Csigabiga, gyere ki, ég a házad ideki.” Talán ez a két szöveg már kiskorunkban is elgondolkztatott minket. De hogyan értékelődnek át gyerekünk dalszövegei, amikor már nem is vagyunk annyira gyerekek?

A válasz: nagyon. Az, hogy milyen mondókákat, verseket ismerünk, nem függ attól, hogy mikor születtünk. A magyar óvodásoknak évtizedek óta ugyanazokat a dalokat tanítják, így bátran mondhatom, hogy ezek beépültek nemzetünk tudatába. Bárhol elkezdem énekelni az Elvesztetem zsebkendőmet kezdetű dalt, soha senki nem fogja megkérdezni, hogy ez mi. Ezért is érdekesek számomra a szövegek igazi jelentései.

Rádióinterjúban hallottam egy anyuka történetét, aki családjával kiköltözött Angliába, mikor a kisfia még óvodás volt. A rajzfoglalkozáson a kisfiú megalkotta a fületlen, farkatlan tehenet és az égő csigát. Az óvónők nem értették a brutális ábrákat, ezért behívták a szülőket, hogy elbeszélgessek velük gyermekükről. Amikor az anyuka magyarázatot adott a rajzokra, a pedagógusok elképedve hallgatták, hogy Magyarországon milyen dolgokat tanítanak az óvodásoknak. Ez a történet jól példázta, hogy a világ többi országában a mi kis mondókáink bizony furcsának számítanak. Mivel már egészen fiatalon elkezdjük őket tanulni, ezért nekünk ezek a dalok teljesen természetesek és megszokottak. Az, hogy ártatlan állatokat miért kínzunk meg vidám gyerekdalokban, már kiskoromban is nagyon érdekelt. A választ azóta sem tudtam meg, és soha nem találkoztam még senkivel, aki tudott volna értelmes magyarázatot adni számomra.

Felnőttebb fejjel a szövegeket már szexuális tartalommal is fel tudjuk ruházni. Az Elvesztetem zsebkendőmet, a Bújj, bújj, zöld ág és a Haragszom a töködre kezdetű népdalok jól példázzák ezt. Egy idő után mindenki számára világos lesz, hogy az eredeti értelmezésben az elveszett zsebkendő alatt valószínűleg egyáltalán nem egy anyagdarabot kell érteni. Hogy őszinte legyek már óvodásként sem értettem, hogy miért kéne nekem csókot adni egy fiúnak csak azért,

mert megtalált valamit, amit elhagytam. Különben is a csók piciként még egyáltalán nem vonzott, ha meg valaki szívességből utánam hoz valamit, akkor azért ne is várjon fizetséget. Kisgyerekként még így gondolkoztam, ma már tudom, miért volt számomra oly furcsa a dal.

A Bújj, bújj, zöld ághoz kapcsolódó játékot régen értelmetlennek, és unalmasnak tartottam. Évek múltán arra kellett rájőnnöm, hogy a rigmus kitalálója valószínűleg egyáltalán nem tartotta olyan eseménytelennek a játékot, mint én négy éves koromban.

Személyes kedvencem a Haragszom a töködre című remekmű. Ha valaki még nem hallotta, érdemes utánanézni a szövegnek, kihagyhatatlan élmény. Sajnos a népköltészet eme csodáját nem ismertem kisgyerekként, de amikor fél éve először hallottam, leesett állal figyeltem öcsémet, aki teli tudósból ordította. Ez a dal tipikusan az az eset, amikor nem is kell gondolkoznunk, hogy mi a jelentése, annyira lényegre törő.

Ha visszagondolok, el se tudom képzelni, mi játszódhatott le szüleim és pedagógusaim fejében, amikor megtanították nekem ezeket a dalokat. Jól szórakoztak-e, esetleg egy idő után már el tudtak vonatkoztatni az igazi jelentésektől, azt nem tudhatom. Ami viszont nagyon érdekel, hogy az évek során mennyire fog átalakulni a mai, nyíltan szexuális tartalommal bíró számok jelentése. Hiszen valószínűleg, sok-sok évvel ezelőtt a népdalokat sem óvodások szájába szánták.

Gálosi Dóra

Nézz meg egy pajzán népmesét!

Fotó: Czikkely Márton

Testnedvek nyomtatásban

Egy bulvárújság olvasása közben felmerülhet a kérdés, hogy nézhet ki a szex írásban. Megmártóztam hát az irodalom nedvesebb bugyiraiban, az Alkonyattól A szürke ötven árnyalatáig – és ha valaki pár napja azt mondja nekem, hogy a médiatáborban „munkahelyi kötelességből” fogok fanfictiont meg hasonlókat olvasni... igazából még el is hittem volna neki.

A szürke ötven árnyalata (E. L. James)

Körképemből nem maradhatott ki a magányos negyvenes nők bugyinedvesítője, az egyébként állítólag Alkonyat-fanfictionként indult történet. A szerző egy E. L. James nevű nő, de a szöveg alapján valószínűbb, hogy egy földönkívüli letette a lábát a bolygón, megnézett egy BDSM-pornófilmet, és így sikerült értelmeznie valóságunkat. A főszereplők egy ponton szerződést kötnek, amelyben az alábbi szürreális pontra bukkantam: „Alávetett hogyan viszonyul a fájdalomhoz egy ötös skálán (1: igen kedveli, 5: határozottan nem kedveli)”. Csak azt tenném hozzá, hogy a hölgy első reakciója a „Szenséges basszantú!” – nyilván mindannyiunk által rendszeresen használt kifakadás.

Én, a szexmániás (Szepesi Nikolett)

Mi is táborban vagyunk, de valószínűleg nem élünk olyan intenzív szexuális életet, mint az olimpiai tábor lakói a közelmúltban megjelent botránykönyv szerzője szerint. Az EB-bronzérmes úszónő sajnálatos módon úgy írt könyvet, hogy nem tud írni. A mű csapongó és igénytelen egyszerűséggel ír a

szexuális élményekről: „...az egész hat percig tartott, hat nyavalyás percig. Ennyit kaptam tőle, forgatott, rángatott, s csak magára figyelt” és a hozzá hasonló idézetek, mit ne mondjak, sem jó olvasmányélményhez, sem izgalomhoz nem vezet.

Alkonyat (Stephenie Kontár)

A szürke ötven árnyalatának előfutára, de ebben még szex sincs, három kötettel későbbig biztosan nem. Mégis itt a helye: ugyanúgy megdobogtatta az ifjúság szívét, mint később E. L. James könyve egy más korosztályét, csak ehhez ennek a szerzőnek nem kellett kikötözés. Unalmas menzai beszélgetések és lányregényfordulatok („Átnyúlt az asztal fölött, és megérintette az arcomat, az ujjja hegye megint épphogy súrolta a járomcsontomat. Aztán megfordult, és otthagytott. Addig bámultam utána, míg csak el nem tűnt.”), meg egy vámpír, akitől Lugosi Béla a sírjában forogna. Ne felejtsük el, hogy megvannak annak a veszélyei, hogy óvatlan és esetleg tájékozatlan fiatalok ebből a könyvből szedik fel első képeiket a szexualitásról. Más gond is akad – tény, a film mimikátlan Bellája és darab fával veteksző Edwardja előítéletessé tett, de a cselekmény tempóját egy beszívott lajhár is megirigyelné.

Kelemen Luci

Fotó: Erdélyi Mónika

Ha érdekel Hitler és Jézus kapcsolata vagy a Lolita című szépirodalmi mű, olvasd be a QR-kódot!

A trambulín túl messze van

Fotó: Fellner Kinga

Változatlan intenzitással újultak ki idén is a DUE-táborlakók közti harcok kegyetlen üvöltözéssel és John Rambót idéző kommandózással. Tudósítónk a támadó csapattal tartott.

Egy offenzíva mindig körültekintő tervezést igényel – tudjuk ezt a Blitzkrieg születése, Pearl Harbor és a D-nap után. A támadó csapat feladata az ütközet során egyszerű: át kell törniük az ellenfél védművein, találat nélkül kell eljutniuk a trambulínig, ahol a zászló megszerzésével úgy kell azzal visszahanniuk a bázisukra, mintha rajtuk múlna a nemzetgazdaság felemelkedése. A támadókat Kecskeméti Dávid, a védőket Balázs Géza parancsnokok kommandírozták a küzdelmek szögesdrótjain át a győzelem felé. A felharsanó harci kürt szavára mindenki egyszerre változott át dzsungelharcossá és indult meg a fűcsomós, teregetős, fenyveses, riasztós mezőkön. Kecskeméti parancsnok mesteri terve a dicsőséges előretörés után elakadt, a merész vezért semlegesítette az ellenfél. A támadók az

intenzív küzdelem során gyors helyváltoztatással próbálták megtörni a védőket, mesterlövészeik, gránátosaik és páncélosaik kitarató munkájuk gyümölcseként megkaparintották a zászlót, és gyilkos pergőtűz közepette majdnem kijuttatták azt a veszélyzónából. Ám a verbális repeszek szaggatta káoszban csupán néhány méterrel bukkolt le két vakmerő rohamosztagos, és így a védőknek sikerült visszajuttatni a zászlót a kiindulópontjukra. Innentől hosszas és véres partizánvadászat kezdődött vaktüzekkel és még néhány merész akcióval. A támadó csapat minden elszántsága ellenére felmorzsolódott. Hősi halottaik a csata után egymást elismerő tappsal örvendtek az izgalmaikkal teli, mínusz számokkal játszott számháborúnak.

Jamriskó Tamás

Minden, képbem – galéria!

Táborfel(es)jező buli

Fotó: Meier Orsolya

Egy operatőr és egy újságíró. Két buli, lazulás és pörgés párhuzamosan. A tudattal együtt vajon az élmény is módosul?

Felhangzanak az első ütemek, és mi ezzel párhuzamosan bekapcsoljuk a buli üzemmódot, aztán belevetjük magunkat a forgatagba. Először az ebédlőben teszünk próbára magunkat. Fények, hatalmas hangszórók, partiszemüveges zenepakolók fogadnak, pár ember középen rázza magát a zene ütemére. A kizárólag vízen élő forgatótárs szerint vicces, ahogy kívülről nézi a sikertelen erőfeszítéseinket, ahogy próbáljuk felvenni a ritmust anélkül, hogy kilötyyintenénk a piát. Itt ismét megállunk szítani a bulit Kocsmár-Tóth Istvánnal.

Megállás nincs: a PETchill irányába indulunk el, ahol Kupi

tolja a zsíros beateket, mégis többen vannak a székeken és a földön, mint a táncparketten. Körülbelül tíz percet ülünk a lányok társaságában, a nyugagyakban nézzük a fényeket. Fat Beat ütemei és a petpalackokról visszatuórozódó színes fények olyan hangulatot teremtenek az ottlétőknek, hogy némelyik pesti romkocsi is megirigyelhetné. Itt találkozunk Kruzslicz Dáviddal, akit megkérünk, hogy jellemezze az állapotunkat: „Még tud beszélni.” Hát ez csak természetes. Klebercz Kriszta ennél kicsit nehezebb feladványt kér tőlünk, ki kell mondanunk, hogy árvíztűrő tükörfúrógép. Elsőre nem is értjük, egy „Miii!” felhorkanással jelezzük értetlenségünket Kriszta felé. Időközben véget ér a diszkó az ebédlőben, és az emberek átszivárognak a karácsonyfa-villogókkal és színes égőkkel díszített helyszínre.

„Szétröhögtem magam rajta” – kommentálja koordinációs tesztünket a még mindig ásványvízen pörgő operatőr Dominik. Megkérdezzük Kisherczeget és Büfés Gyurit arról, hogy mennyire vagyunk partiképes állapotban, és a válasz mindkét esetben pozitív: még bírjuk! Szélesebben rohanunk vissza a parkettra, már éreztük magunkban az erőt arra, hogy elkápráztassuk az alkohol adta tánctudásunkkal a többieket. De Pál Zsombor az utunkat állja, és nem enged minket tovább, mert a bulinak vége. Ellenkezni kezdünk, hogy nemááár, ilyen nincs. Ekkor villan be egy kósza kép arról, hogy a lapszerkben maradt a telefon töltőn, és ott vannak a nyitófűlek is, amelyeket vissza akarunk váltani. Miután megszerezük őket, bemegyünk a folyosóra, ahol odarakódunk a 4-es szoba lakóihoz. De hazazavarnak minket a 11-esbe. Legyőzött volna minket a takarodó? Csak a csatát nyerhette meg, a döntő ütközet szombat este jön.

Vida Belian

Éld át Belian partiját – VIDEÓ!!!

Balaton nyár, avagy hogyan ne láss a kulisszák mögé

Látogatás a Balatoni nyár című műsor forgatására. Ugye milyen jól is hangzik így elsőre? Ez lehetett volna egy szakmai kirándulás, ehelyett csak simán turistáskodhattunk kicsit Révfülpön.

Mikor a tábor elején felkínálták azt a lehetőséget, hogy benézhetünk az MTVA Balatoni nyár című műsorának forgatására, még lelkes voltam. Hiszen egy újságíró-tábor résztvevőit miért is ne érdekelné egy ilyen program? Ma már inkább az ágyamat választanám ehelyett. Kezdődött ott, hogy megérkezés után megtudtuk, csak 11 óra után mehetünk közelebb annál a forgatáshoz, mint egy hétköznapi arra járó turista, mindezt persze 10 óra magasságában. Természetesen árnyék a közelben nem volt sok, és egy órát ülni a tűző napsütésben senkinek nem tartozik a kedvenc elfoglaltságai közé, legalábbis az enyéimbe egyáltalán nem. Hazudnék, ha azt mondanám, egyáltalán nem volt érdekes messziről szemlélni, hogyan állnak át egyik helyszínről a másikra, hogyan koordinálnak egy ilyen műsort, de ezt tényleg bárki megteheti, aki arra jár. Nehezen, de végül aztán eltelt az idő, és úgy nézett ki, végre velünk is foglalkozik majd valaki. Eltereltek minket egy rózsakertbe, ahol következett az újabb holtidő, de itt már végre többnyire árnyékban lehetett az emberlánya. Itt mondjuk már sejthető volt, hogy sokkal többet most sem fogunk látni egy ilyen produktum elkészítéséből, de reménykedtünk, hogy legalább a két műsorvezető leül köreinkbe, és mesélnek, milyen is ez a munka, stb. Ekkor jöhetett a következő, hát mondjuk úgy, családás, megérkezett a felelős szerkesztő egyedül, aki, elismerem, szintén sokat tud mondani a reggeli műsor elkészültéről és kulisszatitkairól, na de mégis. Először kicsit mesélt nekünk, aztán kérdezhettünk. Aztán Szujó Zoltán lelátogatott közénk, és bár nem volt sok ideje, de szívesen

válaszolt pár kérdésünkre. A villámlátogatása után végül megtudhattuk, hogy lényegében ennyiért jöttünk. A létszámot a produkció stábjá túl soknak találta, ahhoz, hogy egy kicsit jobban belevezessenek minket a folyamatba. Itt megjegyezném, mindent meg lehet oldani, amit szeretnénk, itt is csak annyi lett volna, hogy a helyi erők kisebb csoportokra osztják a népet, de nem akarásnak mindig nyögés a vége. A kiscsoportozás valószínűleg több időt vett volna igénybe, ehelyett kaptunk egy adáslapot, hogy majd később tanulmányozni tudjuk. Ennél kicsivel többre számítottam – a tábor során először szembesültem azzal, hogy ha valami jól hangzik, nem biztos, hogy az is.

Útanir Jázmin

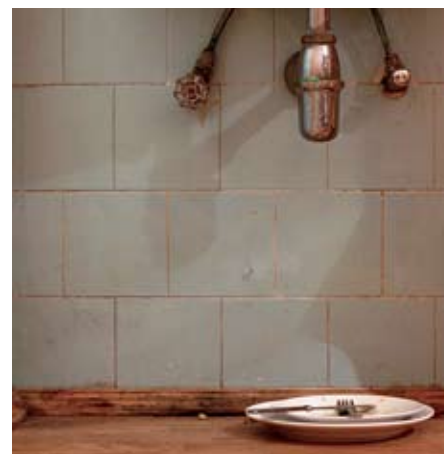
Fotó: Benke Annamária

Galéria!

Húzd, töröld, és kapsold le!

Akadnak olyan táborozók, akik nem tartják be a higiénia és a kulturált élet legegyszerűbb, iratlan szabályait. Lehúzatlan vécék, égve hagyott villanyok, mosdókagylóból kacsintó hajcsomók – igen, lányok, rátok is érkezett panasz. Pofonegyszerű mozdulatok hiánya savanyú grimaszt csavart többünk arcára.

Fotó: Botka Fanni

Ha az ember táborozni megy, akkor természetes, hogy a megszokottaktól eltérő körülményekbe csöppen. Az élmények mellett a szobákon, a tusolókon és a mellékhelyiségeken is osztozkodnia kell. Ilyenkor szívesen feltennénk nekik a kérdést: „Ezt otthon is így csinálod? Nem húzod le magad után a vécét, és a villanyt sem kapcsolod le?” Azt gondolom, de, mivel anyukád vagy más családtagod csúnyán leszidna, ha nem így tennél. A villany még a kisebb probléma, az kevésbé gusztustalan, viszont a számlának nem tesz jót. Igaz, hogy Zánkán ezt nem te fizeted, de így tulajdonképpen felesleges kiadásokat okozol a tábor üzemeltetőjének.

A nem-lehúzás súlyosabb vétek. Egyenesen undorító, látásunknak és szaglásunknak egyaránt. Nincs megfelelő érv a mellőzésére, hiszen senkinek sem teher meghúzni a kallantyút vagy körözni párat a vécékefével. Az is biztos, hogy ha ti, elkövetők találtok ilyen problémákkal, nem szívesen végzitek el más helyett a piszkos munkát. Ez olyan, mintha az törölné meg a szádat a főétel után, akivel ebédeltél. Meg tudja csinálni, de nem az ő feladata.

A női mosdók használoi is nehezményezték, hogy társaik nem mindig élnek a vécékefe adta lehetőségekkel. No de kérem, hölgyeim, ezt legalább nálatok ne kelljen már hangsúlyozni. Erre azonban kevesebben panaszkodtak, mint a fésülködés-hajvasalás után a mosdókagylóban hagyott hajcsomókra. Oktatóvideóink második részében erre is megmutatjuk a megoldást.

Végül, de nem utolsó sorban a szobákban keringő oroslánszag okoz kellemetlenségeket. Ezt megelőzni nem lehet, tenni ellene azonban igen. Az egyetlen megoldás a szellőztetés, így eltávozik minden olyan szagforrás, amely orrfacsarást idézhet elő. Naponta ajánlott legalább egyszer huzamosabb ideig nyitva tartani az ablakot, ami elég, ha csak egy embernek jut eszébe. A szobák komfortérzete növelhető még azzal is, ha a szemetet a kukában, a ruhákat pedig a bőröndjeitekben tartjátok, nem szanaszét eldobálva.

Ugye, hogy nem bonyolult? Egyszerű mozdulatokkal megkönnyíthetitek társaitok életét, kérünk benneteket, éljete a lehetőséggel!

Balázs Konrád

Szerkesztőségünk oktatóvideója és képgaléria

Mindennapi kanyarónk

Még szerencse, hogy fogyókúrázom. Ettől függetlenül nem kívántam összerúgni a port sem a konyhásokkal, se bármilyen egyéb személyzettel, nekem van a legkevésbé kedvem egy ellenségességtől parázsló légkörhöz. Csupán önvédelmi háborút folytatok, a hadüzenetet nem én küldtem.

Mi több, oly jóhiszemű vagyok, hogy először, esküszöm, azt hittem, Dani-Zsolti-féle, tájba illő hoax, hogy a menza tányérján hajcsomót, illetve hajszálakat találtak, bár Fanni kérdésére válaszolva maga a konyhás néni erősítette meg, hogy ők „fejből főznek”. Sajnos az is hamar föltűnt, hogy piros tálcaból csak mutatóban akad piszokmentes, az üvegporhark jelentős részében ugyancsak

A titkos recept – sajátosan újraértelmezett zsengeborsó-főzelék

HOZZÁVALÓK 2 FŐRE

- 50 dkg kifejtett borsó
- ½ evőkanál zsír
- penész
- 1 vöröshagyma
- 2 evőkanál liszt
- ½ csomag petrezselyemzöldje
- ½ tucat hajcsomó, lehetőleg szőke
- tej
- átlátszatlan víz
- só
- örölt bors
- kukac

Végy egy hagymát, majd hagyd, hogy felvágása közben ráhulljanak megeredő könnyeid. Olvasd fel a zsírt, közben

sötét koszmecskék láthatók. Minek nevezem viszont a legeufemisztikusabban fogalmazva szikkasztóan száraz, voltaképpen erősen penészes bukéjú buktákat, melyekből nagyvonalúan még másnap reggelire is kaptunk.

Az azonban, hogy a zöldfoltos (!) bukta, amely „rothad, mint mezitlen teste egy halottnak”, nyomokban kukacot tartalmaz, mindennek a legalja. Értem én, hogy takarékoság, nevelés, be vagyunk zárva meg minden, de azért A remény rabjait talán mégse kéne játszani. Az már nem is érdekes, hogy a borsó-„főzelék” hajszálpontosan anynyira híg, mint a szintén ízetlen „gyümölcs”-leves.

Eljutottam arra a pontra, hogy nem a menü végett imádkozom, hanem szakszerű elkészítése érdekében. És ne legyen ideges?

Ami a zánkai menza titkos receptjét illeti, Luci megszerzte azt.

Foray Nándor

Fotó: Kovács Kyra

gondolj erősen valami idegesítő élményre előző munkahelyedről, ami miatt mindig kitépted a hajad. Az így megszerzett haját rendezd el ízlésesen a zsírpacákban, majd ezek után a kifejtett borsót is. Ízlés szerint keverj hozzá petrezselyemzöldet, penészt. Ezek után párold fedő alatt puhára. Mikor ezzel végeztél, el ne felejtse felönteni tejjel – ha nincs tej, a furcsán zavaros és fehéres színű víz is tökéletesen megteszi. Ezek után már csak összefőzni kell az alapanyagokat. Ízlés szerint egy, esetleg két kukacsal találjuk. Jó étvágyat kívánunk hozzá!

Kelemen Luci

További titkos receptek itt.

Egyél, hogy élj!

A táborigorizáció nem sűrűn nyeri el a táborigorizációk tetszését. Ebből kifolyólag előfordul, hogy a diákok inkább éheznek, mint hogy megegyék az ételt, amivel saját maguk ellen fordulnak. Csak abba nem gondol bele senki, hogy az étvitel-szerű koplalásnak súlyos, halálos következményei lehetnek. Bár sokszor lelki eredetű a probléma, az önéheztesítés során a gyomor összehúzódik, és abnormális étkezési magatartás fejlődik ki.

Gyakran jelennek meg cikkek a nyomtatott sajtóban és az online médiában a különböző táplálkozási zavarokról. Az anorexia komoly étkezési zavar, a bulimia tünete is sokszor párosulnak hozzá. Az anorexiás beteg koplal, egyes esetekben hánytatja magát, minimális mennyiségű táplálékot fogyaszt. Ez az egyik leggyakoribb halálos kimenetelű pszichés rendellenesség. Ernest-Charles Laségue és a brit William Gull írt először a betegségről 1873-ban. Az anorexia szó jelentése az étvágy elvesztése, az orvosi nyelvben étvágytalanságot jelent, a kiváltó októl függetlenül. A szakemberek véleménye szerint az anorexia nem szervi eredetű betegség. Egyiptei iker anorexiája esetén akár 50

százalék is lehet a valószínűsége annak, hogy a testvér is beteg, ám a külső, környezeti (családi, pedagógiai) hatások is meghatározók. Anorexiásnak az tekinthető, akinek az elvártól legalább 15 százalékkal kisebb a testsúlya: a 16 éves lányok átlagos testsúlya 54 kilogramm. Hiába a társak győzködése,

kövének tartják magukat, legalább egy testtájukat kövérenek gondolják. A beteg nők menstruációja teljesen elmaradhat ebben az állapotban.

Az anorexia általában 12-18 esztendőskorban kezdődik. Áldozatai a karcúságot tekintik a siker kritériumának, ezért rettegnek az elhízástól. A betegség jó néhány alkalommal diétával vagy fogyókúrával kezdődik. Kialakulását az alábbiak is elősegíthetik:

- megtapasztalt kövérség
- az önbecsülés hiánya
- gyermekkori bántalmazások (például molesztálás)
- traumatikus események, ezek feldolgozatlansága
- depresszió
- elfojtott vágyak, szexuális problémák

Ám ezen kívül még számos jellemzője van az anorexiásoknak. A betegek általában maximálisak, folyton a tökéletességre törekszenek.

A kialakuláson kívül számtalan brutális kimenetele lehet ennek a lelki zavarnak, például jellegzetes tünet a hajhullás, száraz bőr, fogak romlása és a töredezett körmök. Az anorexiás lányok, mivel lényegében semmilyen tápanyag nem jut a szervezeté-

Fotó: Olivier Toscani

be, szépen lassan mindene leépül. Fiatal korban nem fejlődnek rendszeren a csontok, könnyebben eltörnek, menstruációs problémái jelentkezhetnek, számos esetben meddőség léphet fel.

Kiss Szimonetta

Testsúlytáblázat – KATT!

Újság 2.0

Előző lapunkban több cikk végén is találkozhatál érdekes mintákkal. Mik ezek és mit csináljak velük? – merül fel benned a kérdés.

Bizonyára mindenki látott már QR-kódot, hiszen ez a jelzésforma az elmúlt időszakban nagyon népszerűvé vált a modern társadalom körében. A legtöbb ember ilyenkor előkapja okostelefonját, majd pár másodperc múlva már böngészi is az adott újság, márka vagy előadó weboldalát. Ez a folyamat máig is rejtély sokak számára, most viszont megtudhatod, hogyan és miért működik a QR-kód.

Lényegében ez egy rendkívül kreatív megoldás az információmegosztásra, mellyel gyorsabban és kényelmesebben érhetünk el internetes tartalmakat. Ha ezen újság bármelyik cikkét beolvasod mobiltelefonoddal, máris a komPRESSor csoport oldalán találsz magad. Itt megnézheted az adott témához kapcsolódó online kiegészítőket.

De hogyan olvassam be? Erre a célra szükséged lesz egy QR-kód-olvasó programra. Android esetén a QR Droid nevű applikációt javasolt letölteni a Play áruházból, majd telepítés után az alkalmazás alsó menüsorában a QR-kód ikonjára kell kattintani. iPhone, illetve iPad eszközökhöz a Quick Scan Pro alkalmazást töltsd le az AppStore-ból, ezután egy fényképet kell készíteni az alkalmazáson belül. Akik Blackberry-felhasználók, azoknak QR Code Scanner Pro nevét kell bepötyögni a

Ha többet szeretnél megtudni a QR-kódokról

Blackberry World keresőjébe, megnyitás után pedig a „Scan QR Code” opciót választani. A Windows Phone-ok vannak a legjobb helyzetben, elég a telefon keresőgombját megnyomni, majd az árukeresőt választani.

Nincs más hátra, mint előre, mostantól bármilyen kód beolvasására alkalmas okostelefonod, ebben az újságban pedig bőven lesz alkalmad kipróbálni.

Lőrincz Barnabás

IMPRESSZUM · A komPRESSor csoport lapja. Több szöveg, több kép, több áldás online: <http://thekompressors.tumblr.com>. Készült a DUE XXXIII. Országos Kommunikációs és Média Szaktáborában, Zánkán. 2013. július 18.

Főszerkesztő: Jamriskó Tamás **Olvasószerkesztő:** Foray Nándor **Online tartalmak:** Lőrincz Barnabás, Bárkányi Dominik **Szerzők:** Balázs Konrád, Bárkányi Dominik, Foray Nándor, Gálosi Dóri, Iványi Balázs, Jamriskó Tamás, Kelemen Lucy, Kiss Szimonetta, Lőrincz Barnabás, Nagy Norbert, Pap Andrea, Pethe Otília, Schnéberger Fanni, Terebessy Balázs, Tinka Tünde, Últanir Jázmin, Vida Belán **Csoportvezetők:** Beke Dániel és Nagy M. Zsolt **Fotók – Pixelógia:** Benke Annamária, Botka Fanni, Czikkely Márton, Erdélyi Mónika, Fellner Kinga, Kováts Kyra, Kocsmár-Tóth István, Meier Orsolya, Mészáros Virág, Sebestyén Vivien (jobbúlást kívánunk!), Zsigó Anna **Csoportvezetők:** Klebercz Kriszta és Kecskeméti Dávid **Tördelők:** Klebercz Kriszta **A médiatábor támogatói:** Alföld Szakképző NKK Kft. – Debrecen, Audmax Broadcast Kft., Bolyai Műhely Alapítvány, DUE Produceri Iroda Kft., DUE Rádió, DUE Tallózó, Flashback Fotóstúdió, Három Hét Galéria, Inter Kultúra-, Nyelv- és Média Kutató Központ Nonprofit Kft., KGK Grafikai Stúdió, Magyar Nyelvi Szolgáltató Iroda, Magyar Nyelvstratégiai Kutatócsoport, Pretanet Új Média Kft., Rádió7-promenádu, Right Communication, Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata, Webter-Média Kft., Zöld Kakas Liceum, Ottó Bácsi **Jófej:** Bocz Márton